

Nr 101

Av herr Larsson i Norderön m. fl., angående enhetligt bensinpris för hela landet.

Transportkostnadernas betydelse för näringsliv och innevånare i Norrland har vid upprepade tillfällen varit föremål för debatt. Utan tvekan har frågan rent allmänt stor principiell betydelse, och de praktiska konsekvenserna kan för enskilda innebyggare och företag bli stora och avgörande. Norrlandskommittén, som avgav sitt betänkande år 1946, ägnade ett betydande intresse åt kommunikationsfrågor och diskuterade bl. a. ingående järnvägarnas taxepolitik. Det skall i detta sammanhang vitsordas att detta bidrog till att rikta blickarna på transportkostnadernas betydelse för det norrländska näringslivets utveckling. Opinionsen vaknade alltmer till medvetande om att frågan var av livsavgörande betydelse för Norrland.

Av den inventering av kvarstående olösta norrlandsfrågor, som utförts av f. landshövdingen Erik Lindeberg och som överlämnades till Kungl. Maj:t den 30 april 1959, framgår att flera betydande reformer visserligen genomförts men att kommunikationsfrågorna för Norrlands del fortfarande är brännande. Under de år som gått sedan norrlandskommittén avgav sitt betänkande har dessutom förhållandena så radikalt förändrats, att kommitténs bedömningsgrunder i väsentliga stycken i dag är föråldrade. En allsidig bedömning av avståndskostnadernas betydelse och karaktär måste i dag långt mer än tidigare lägga huvudvikten vid bilismen och dess situation.

I motionen II: 237 år 1959 föreslogs en prövning av möjligheterna att uppnå enhetliga trafikförsäkringspremier i Norrland och Svealand—Götalands landsortsområde samt över hela landet enhetliga bensinpriser. I allmänna beredningsutskottets utlåtande nr 9 år 1959 framhölls önskvärdheten av att vid bedömning av denna fråga avvakta resultatet av inventeringen av olösta norrlandsfrågor. Utskottet uttalade bl. a. den förhoppningen att frågan om bensinpriset skulle komma att få sin belysning i denna inventering. Tyvärr blev så ej fallet.

Med bilismens växande betydelse har de relativt sett avsevärt mycket större bilkostnaderna blivit alltmer betungande för Norrland. Det i förhållande till de svenska importhamnarnas läge för olika orter differentierade priset på t. ex. bensin innebär, att konsumenterna i Norrland får betala ett högre pris än i andra delar av landet. Elektrisk energi, som till

stor del produceras i Norrland, har däremot inte ett på motsvarande sätt differentierat pris.

Den ställning Norrland och dess näringsliv intar i vårt produktionsliv, bl. a. kommer en mycket betydande del av landets export från denna landsdel, motiverar att man utifrån dagens situation på nytt gör en allsidig prövning av möjligheterna att lätta den börda som långa avstånd och ett hårt klimat innebär. På denna väg torde man även verksamt kunna bidra till en förmildring av tendensen till fortgående befolkningsuttuning i stora delar av Norrland, vilket är en tendens som på lång sikt hotar hämma näringslivets utvecklingsmöjligheter.

Med stöd av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en allsidig utredning om avståndskostnadernas betydelse för Norrland samt med ledning därav om prövning av möjligheterna till införande av ett för landet som helhet enhetligt bensinpris i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 21 januari 1960

Erik Larsson

i Norderön

Jan-Ivan Nilsson

i Tvärålund

John Eriksson,

Bäckmora

Thorbjörn Fälldin
